614/01

Den 5. marts 2001 blev i sag nr. 53.723:

xxxxx xxxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxxxxx xxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Danica Pension, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for perioden 9/8 1993 til 23/12 1996.

Klageren anmeldte erhvervsevnetab fra den 3/2 1993 og selskabet bevilgede på baggrund af sagens oplysninger præmiefritagelse samt udbetaling ved tab af arbejdsevne fra den 3/5 1993, 3 måneder efter karensperiodens udløb, og frem til den 9/8 1993.

Ifølge det oplyste havde kommunen den 9/8 1993 meddelt klageren afslag på førtidspension. Revaliderings- og Pensionsnævnet stadfæstede kommunens afgørelse den 17/12 1993.

Klageren indbragte selskabets afgørelse for nævnet, der i kendelse af 16/5 1994, nr. 35.965, udtalte, at det ikke var godtgjort, at klagerens arbejdsevne varigt er nedsat med mindst 50 %.

Af førtidspensionsskema A af 24/4 1997 fremgår bl.a., at klageren søgte førtidspension den 20/7 1995 og fik afslag af kommunen den 8/12 1995. Revaliderings- og Pensionsnævnet stadfæstede denne afgørelse den 1/7 1996.

I august 1996 anmeldte klagerens advokat, at klageren skulle opereres i ryggen den 23/9 1996, og herefter bevilgede selskabet præmiefritagelse og udbetaling ved tab af arbejdsevne fra den 23/12 1996, 3 måneder efter karensperiodens udløb. Selskabet har herefter løbende på baggrund af indhentede oplysninger forlænget præmiefritagelsen og udbetalingen.

Kommunen har den 1/5 1997 meddelt klageren, at han med virkning fra den 1/6 1997 er tilkendt forhøjet almindelig førtidspension.

Herefter har selskabet bevilget halv udbetaling fra den 1/6 1997 samt stoppet præmiefritagelsen.

Den 16/1 1998 fik klageren afslag på forhøjelse af sin førtidspension.

Århus Statsamt har ved afgørelse af 20/8 1998 tilkendt klageren mellemste førtidspension fra den 1/11 1997. Statsamtet stadfæstede kommunens afgørelse for så vidt angik perioden 1/7 (1/6) 1997 til 31/10 1997.

Herefter har selskabet bevilget klageren fuld ydelse samt præmiefritagelse fra den 1/11 1997.

Klageren har rejst krav om erstatning for perioden 9/8 1993 til 23/12 1996.

Selskabet fastholder, at klagerens arbejdsevne i den omhandlede periode ikke har været nedsat i dækningsberettigende grad. Selskabet gør endvidere gældende, at et eventuelt krav om udbetaling ved tab af arbejdsevne er forældet efter reglerne i forsikringsaftalelovens § 29. Selskabet anfører, at et eventuelt krav for 1993 er forældet med udgangen af 1995, krav for 1994 er forældet med udgangen af 1996 krav for 1995 er forældet med udgangen af 1997 og krav for 1996 er forældet med udgangen af 1998.

Klagerens advokat gør gældende, at klagerens arbejdsevne har været nedsat i dækningsberettigende grad. Advokaten har i skrivelse af 31/5 2000 til selskabet anført: "Jeg er af den opfattelse, at min klient til stadighed har forfulgt sagen, og efterfølgende er det

således min opfattelse, at sagen ikke er forældet. Det ses heller ikke, at De har informeret min klient om, at sagen kan ankes til Forsikringsankenævnet."

Selskabet har i skrivelse af 18/8 2000 til nævnet bl.a. anført: "**Danicas afgørelse:** Til klagen kan vi anføre, at vi fastholder vores afgørelse. Vi har stoppet præmiefritagelsen og udbetalingen ved tab af arbejdsevne den 9. august 1993, da vi har vurderet, at forsikredes generelle arbejdsevne på dette tidspunkt ikke er nedsat til 1/3 eller mindre, respektive til mellem ½ og 1/3. Denne vurdering støttes dels af, at forsikrede i august 1993 fik afslag på førtidspension. Desuden støttes vurderingen af, at Ankenævnet for Forsikring i sag nr. 35.965 i maj 1994 afgjorde, at det ikke er godtgjort, at klagerens arbejdsevne er nedsat med mindst 50%. Nævnet kunne således ikke pålægge selskabet at yde præmiefritagelse eller at udbetale erstatning for tab af arbejdsevne efter den 9. august 1993. Endelig støttes vurderingen af, at forsikrede igen i december 1995 fik afslag på førtidspension, hvilket blev stadfæstet af Revaliderings- og Pensionsnævnet i juli 1996. Desuden gør vi gældende, at forsikrede ikke har forfulgt kravet om præmiefritagelse og udbetaling ved tab af arbejdsevne for perioden fra den 9. august 1993 til den 23. december 1996. Først i april 2000 rejser forsikrede krav om præmiefritagelse og udbetaling for denne periode. Vi må således også fastholde, at et eventuelt krav er forældet jævnfør Forsikringsaftalelovens § 29."

Klagerens advokat har ikke anført noget anbringende om forældelsesspørgsmålet over for nævnet.

Sagen er indbragt for nævnet den 13/7 2000.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**Dækning ved tab af arbejdsevne** ... **Midlertidig uarbejdsdygtighed** Ved midlertidig uarbejdsdygtighed forstås, at forsikrede er ude af stand til at passe sit nuværende arbejde. ... **Varigt tab af arbejdsevne** Bliver forsikrede ved med at være sygemeldt, og har forsikredes sygdomstilstand stabiliseret sig i et sådan omfang, at hans fremtidige arbejdsevne kan vurderes, foretages en vurdering af, om forsikredes arbejdsevne varigt er nedsat til 1/3 eller mindre, respektive mellem 1/2 og 1/3. Denne vurdering foretages under alle omstændigheder senest 18 måneder efter den 1. sygedag, eller ved ulykkestilfælde 18 må-

neder efter skadedagen. Selskabet kan for et begrænset tidsrum en eller flere gange udskyde vurderingen af det varige tab af arbejdsevne. Så længe udskydelsen varer, sker der udbetaling efter reglerne om midlertidig uarbejdsdygtighed. Forsikredes arbejdsevne anses for varigt at være nedsat til 1/3 eller mindre, hvis han blivende ikke længere er i stand til at tjene mere end 1/3 – bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed – af, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer af tilsvarende uddannelse og alder. Forsikredes arbejdsevne anses for varigt at være nedsat til mellem 1/2 og 1/3, hvis han blivende ikke længere er i stand til at tjene mere end 1/2 – bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed – af, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer af tilsvarende uddannelse og alder. Ved vurderingen af den forsikredes tab af arbejdsevne foretages et skøn over, om forsikrede må anses for egnet til omskoling. Hvis forsikrede anses for egnet til og i tilfælde af omskoling må forventes at blive i stand til at opretholde den førnævnte indtjening, anses hans arbejdsevne ikke for nedsat til 1/3 eller mindre, respektive til mellem 1/2 og 1/3. ... **Bortfald af præmiebetaling** ... Forsikringstageren fritages for præmiebetalingen, hvis forsikredes evne til at erhverve en arbejdsindtægt som følge af sygdom eller ulykkestilfælde nedsættes til 1/3 eller mindre af den arbejdsevne – bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed – der er normal for personer af samme alder og uddannelse i samme egn. Fritagelsen gælder fra den dag, nedsættelsen af arbejdsevnen til 1/3 eller mindre har varet i 3 måneder uden afbrydelse. Fritagelsen fortsætter, så længe arbejdsevnen er nedsat til 1/3 eller mindre, dog længst indtil præmiebetalingens aftalte ophørstidspunkt. Sker anmeldelse om tabet af arbejdsevnen mere end 6 måneder efter, at arbejdsevnen er blevet nedsat, træder fritagelsen dog først i kraft fra anmeldelsesdagen. Præmiefritagelse kan kun i særlige tilfælde ske med tilbagevirkende kraft, og da maksimalt for 2 år fra anmeldelsesdagen."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder, at klageren ikke har godtgjort, at hans generelle erhvervsevne i den omtvistede periode har været nedsat til ½ eller mindre. Nævnet kan allerede derfor ikke pålægge selskabet at bevilge yderligere dækning.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard